

2020 | BARCELONA CULTURA

Comitè Executiu del Consell de la Cultura de Barcelona
Informe anual de la cultura 2020

Una mirada diferent en un moment excepcional

**CONSELL DE LA CULTURA
DE BARCELONA**

COMITÈ EXECUTIU DEL CONSELL
DE LA CULTURA DE BARCELONA

Antonio Ramírez González, president

Miquel Cabal Guarro

Amadeu Carbó Martorell

Ingrid Guardiola Sánchez

Martina Millà Bernad

Cristina Pujades Corbi

Victoria Szpunberg Witt

Carles Giner Camprubí, secretari

Barcelona, febrer de 2021

ÍNDEX

INTRODUCCIÓ	4
1 LA INDEPENDÈNCIA DEL CONSELL DE LA CULTURA I LA GOVERNANÇA DE LA CULTURA	6
2 QUÈ ÉS EL CONSELL DE LA CULTURA	8
Atribucions del Consell	8
Sobre el plenari i les comissions	9
3 LA PARADOXA DEL COMITÈ EXECUTIU	10
4 LA FEINA D'AQUEST COMITÈ EXECUTIU	11
Subvencions	11
Premis Ciutat de Barcelona	12
Jurats de concursos	12
Informes	13
5 PROPOSTA DE REFORMA DEL CONSELL DE LA CULTURA	14
Aprofundir en el paper consultiu real del Comitè Executiu	14
Redefinir i refundar el Ple del Consell i les comissions delegades	14
Canvis en els noms	15
Una nova legitimitat del Comitè Executiu	15

“Una actuació contundent que salvaguardi
i refermi el teixit que sosté
la vida cultural de la nostra ciutat.”

INTRODUCCIÓ

Des de l'any 2009, el Comitè Executiu del Consell de la Cultura de Barcelona té l'encàrrec d'elaborar un informe anual. Al llarg dels primers deu anys d'existència del Comitè, l'informe va oferir aproximacions de naturalesa diversa. D'una banda, es van emetre informes que abordaven l'estat de la vida cultural de la ciutat i en destacaven els aspectes que el Comitè considerava més significatius. D'altra banda, el Comitè també va elaborar informes que optaven per una dimensió més concreta, orientada a realçar aspectes que se cenyien estrictament a les funcions pròpies del Comitè mateix i del Consell de la Cultura en el seu conjunt. Una aproximació ben diferent és la que oferia l'informe del 2018, que va voler desenvolupar una mirada pròpia i subjectiva per part de les set persones que formaven part del Comitè Executiu en aquell moment, que són les mateixes que l'hem integrat fins ara i que, per tant, som també les que signem aquest informe.

En el moment d'engegar el procés d'elaboració de l'informe de 2019, la pandèmia va irrompre amb força i ho va trastocar tot de dalt a baix. L'informe del Comitè Executiu del 2019 no es va arribar a materialitzar mai, doncs, però el Comitè va continuar treballant. L'abril de 2020, quan la crisi sanitària era tot just a les beceroles i no podíem ni imaginar el veritable abast de l'impacte que acabaria tenint sobre les nostres vides, el Comitè ja va voler advertir de la gravetat de la situació. En el comunicat sobre l'impacte de la COVID-19 en el sector cultural, ja s'alertava sobre els efectes que la pandèmia tindria en el conjunt dels agents de la cultura com a integrants d'un sector que es mostrava particularment afeblit i vulnerable després d'una dècada d'acumular retallades pressupostàries i precarietat.

Llavors dèiem que, més enllà d'algunes mesures puntuals imprescindibles, però sempre insuficients, com són les subvencions extraordinàries o els préstecs garantits, «necessitem un gran pla per al sector cultural, un pla que assenti unes bases noves i sòlides per a la vida cultural de la propera dècada i que eviti els errors del passat. Un pla de rescat ambiciós, d'aplicació urgent, amb noves eines de suport per al llarg termini». Afegíem que l'emergència del moment ens obligava a reconsiderar algunes de les pautes i prioritats amb les quals els sectors públics solien afrontar les estratègies de política cultural, i reclamàvem «una actuació contundent que salvaguardi i refermi el teixit que sosté la vida cultural de la nostra ciutat».

Ja ha passat gairebé un any des de l'inici de la crisi sanitària derivada de la COVID-19. Són pocs els qui fa 12 mesos eren capaços d'imaginar que ens trobàvem davant d'una sotragada

general de tals dimensions. Caldrà temps i distància per avaluar els danys que comporta i comportarà la desfeta sobre el teixit cultural de la ciutat. No obstant això, pensem que encara és pertinent i urgent iniciar una reflexió i obrir un debat profund sobre la política cultural, sobre les relacions entre les institucions i el teixit cultural de la ciutat. Creiem que aquesta reflexió i aquest debat haurien de començar en el marc del Consell de la Cultura que, com a òrgan de governança i participació situat en un lloc estratègic, pot arribar a tenir una certa incidència i pot funcionar com a espai d'avaluació.

Després de quatre anys de treball conjunt, i abans de passar un relleu parcial a d'altres persones de reconeguda vàlua en l'àmbit de la cultura, els membres del Comitè Executiu voldríem presentar la nostra valoració sobre el Consell de la Cultura i proposar una sèrie de transformacions que ens semblen del tot imprescindibles, sobretot en el context actual. Arran de la crisi de la COVID-19, fa prop d'un any afirmàvem que sense comptar amb la cultura no ens en sortiríem mai. Aquest és el punt des d'on partim per elaborar l'informe més difícil que hem hagut d'afrontar en els anys de mandat.

“Una vida cultural que inclou
les arts, les ciències i les humanitats,
en totes les seves dimensions.”

1 | LA INDEPENDÈNCIA DEL CONSELL DE LA CULTURA I LA GOVERNANÇA DE LA CULTURA

En referència a la ciutat, *vida cultural* és un terme molt més ampli que *sector cultural*, *activitat cultural* o *sistema cultural*. Per al Comitè, la vida cultural al·ludeix als universos de pràctiques culturals (legitimades o no com a tals) que les persones, les comunitats, els col·lectius, les entitats (constituïdes legalment o no) i les institucions (públiques, privades, associatives, etc.) porten a terme de manera diària. Igualment, fem servir l'expressió *agents culturals* per referir-nos a tots els subjectes (individuals, grupals, institucionals, etc.) que componen aquesta vida cultural de la ciutat. Una vida cultural que inclou les arts, les ciències i les humanitats, en totes les seves dimensions: ciutadana, comunitària, amateur, voluntària, professional, independent, etc.

El Consell de la Cultura de Barcelona és un espai de participació en les polítiques culturals de ciutat. Per això, reflexionar sobre el seu sentit i la seva evolució té a veure amb un seguit de qüestions clau en la governança de la cultura:

- Com es poden articular uns espais de participació real en les polítiques culturals de ciutat?
- És possible compatibilitzar funcions consultives i executives?
- Es poden combinar fórmules de participació flexibles amb estructures estables i regulades?
- És més convenient disposar de comissions i espais de vida indefinida o bé d'espais amb una vida limitada al compliment d'un objectiu?
- Poden conviure totes dues aproximacions?
- Quin recorregut poden tenir les decisions del Consell de la Cultura si no són vinculants?
- Què vol dir *preceptiu* i què vol dir *vinculant*?
- Quin sentit té parlar de tot això?

Des d'aquesta perspectiva, parlar de l'evolució del Consell de la Cultura vol dir parlar d'un instrument clau en el context dels nous models de governança de la cultura, en un marc de desenvolupament dels drets culturals. Parlar del Consell vol dir parlar de qui són els agents de la vida cultural de la ciutat i quins espais de poder per negociar, per dissentir, per consensuar, per acordar o per divergir s'obren des del govern local a la diversitat creixent d'agents culturals. Vol dir parlar de com cohabituen i cooperen els diversos tipus d'agents culturals (gremials, professionals, independents, associatius, comunitaris, privats, públics) en un espai que no és només consultiu, sinó que ha de tenir participació directa en la presa de decisions. Implica pensar com es pot donar veu a la diversitat cultural. Comporta, al capdavall, obrir espais de debat que contribueixin a generar coneixement sobre la vida cultural de la ciutat i sobre les persones que en formen part.

“Les polítiques culturals de la ciutat siguin al màxim de transparents, paritàries, sostenibles, riques i diverses, i mantinguin una vocació de servei públic.”

2 | QUÈ ÉS EL CONSELL DE LA CULTURA?

El Consell de la Cultura de Barcelona va néixer l'any 2007 com a òrgan independent de participació ciutadana en la política cultural de la ciutat. S'estructura de la manera següent:

- El **Ple del Consell** és l'òrgan que en recull l'aspecte consultiu i assessor. És presidit per l'Alcalde o l'Alcaldessa (o la persona en qui delegui la presidència). L'integren un màxim de cinquanta persones entre representants d'entitats culturals de la ciutat i dels grups polítics de l'Ajuntament, persones de reconeguda vàlua en el camp cultural i responsables tècnics i observadors permanents de diversos àmbits de la gestió cultural municipal. Entre d'altres funcions, el Ple té la capacitat de crear comissions delegades per obrir la participació i el debat a totes aquelles persones, col·lectius i entitats que formen el sistema cultural de la ciutat.
- El **Comitè Executiu**, presidit per la Vicepresidència del Consell i integrat per sis vocals designats pel Ple d'entre les persones de reconeguda vàlua en l'àmbit cultural del Ple del Consell, té un funcionament del tot independent i és l'òrgan que concentra les competències executives del Consell.
- Les **comissions delegades**, creades a iniciativa del Ple del Consell, s'obren a la participació de totes aquelles persones que, ja sigui a títol individual o en representació d'entitats, col·lectius o empreses, estan directament relacionades amb el seu àmbit temàtic o sectorial.

ATRIBUCIONS DEL CONSELL

Des de la perspectiva competencial que acabem de descriure, doncs, podem afirmar que el Consell barceloní és únic perquè presenta una naturalesa híbrida. D'una banda, i com ja hem dit més amunt, el Ple i les comissions sectorials operen com a òrgans consultius del Consell mentre que, de l'altra, el Comitè n'exerceix les funcions executives.

D'acord amb el reglament, les competències executives del Comitè són:

- Informar amb caràcter preceptiu sobre:
  - La creació de nous organismes o equipaments culturals municipals.
  - Els projectes normatius i reglamentaris municipals que incideixin en temes de política cultural o artística.

- El nomenament dels responsables dels equipaments culturals municipals.
- Participar en els processos d'adjudicació de les subvencions de l'àmbit cultural, en el marc de la normativa general de subvencions de l'Ajuntament de Barcelona.
- Proposar els membres dels jurats dels Premis Ciutat de Barcelona.
- Totes aquelles funcions que li encomani expressament el Ple del Consell de la Cultura de Barcelona.

És clar, doncs, que les atribucions executives del Comitè abracen àmbits molt compromesos (premis, subvencions, nomenaments, etc.). A banda de totes aquestes funcions, com ja hem dit, el Comitè també s'encarrega de la redacció de l'informe anual que ens ocupa.

SOBRE EL PLENARI I LES COMISSIONS

En termes reals i operatius, el Consell de la Cultura s'ha vist reduït al Comitè Executiu. Ni el plenari ni les anomenades Comissions no han funcionat, amb l'excepció de la comissió de Cultura Popular que, a la pràctica, té gairebé una naturalesa gremial. Les dues o tres reunions anuals que s'han convocat han acabat esdevenint una mena d'audiència que el President de l'ICUB concedeix als representants dels sectors. Aquests aprofiten l'oportunitat per reclamar al regidor, al gerent o als diversos directors d'àrea una atenció més gran als seus problemes sectorials o a determinades reivindicacions genèriques.

En resum, doncs, el Ple no ha funcionat mai com el que hauria de ser: un òrgan ciutadà que exerceix d'interlocutor directe amb els representants de l'ICUB i dels partits polítics i que vetlla, amb un caràcter crític i propositiu alhora, perquè les polítiques culturals de la ciutat siguin al màxim de transparents, paritàries, sostenibles, riques i diverses, i mantinguin una vocació de servei públic.

“El Comitè està format
per persones designades
per la seva «reconeguda vàlua»
en l'àmbit de la cultura.”

3 | LA PARADOXA DEL COMITÈ EXECUTIU

El Comitè està format per persones designades per la seva «reconeguda vàlua» en l'àmbit de la cultura. Aquestes persones no representen els interessos dels diversos sectors culturals, per més que cadascuna pugui tenir coneixements i expertesa en un àmbit cultural en particular. Els membres del Comitè no mantenen compromisos polítics que condicionin les seves decisions ni actuen en representació dels grups d'interessos de cada àmbit. Si la seva actuació no es veu compromesa per cap d'aquests dos vectors, podria dir-se que són persones realment independents. Aquest ens sembla que és el valor principal del Comitè Executiu.

Més enllà de les competències executives que té atribuïdes i que han quedat ben definides més amunt, el fet que els informes, les propostes i els suggeriments que emet el Comitè no siguin vinculants fa que l'efectivitat i la incidència reals de la seva independència siguin dubtoses. Fa que depenguin totalment de la consideració que puguin suscitar als ulls dels responsables polítics de torn, una consideració a la qual res no els obliga. Vet aquí una de les febleses estructurals més evidents del Comitè Executiu.

La paradoxa de la posició del Comitè és, doncs, que se situa en un punt des del qual és possible observar amb una certa claredat el joc de la política cultural, però no té els mitjans ni les competències necessàries per intervenir-hi d'una manera directa i determinant. La seva eficàcia és fruit d'una coincidència circumstancial de factors discrecionals i inestables: la tria de les persones que l'integren, el compromís personal i desinteressat que puguin oferir, l'atenció que hi paren els responsables polítics, etc.

“Cal continuar treballant perquè la dimensió consultiva del Comitè vagi penetrant, de mica en mica, en la lògica organitzativa de l'ICUB.”

4 | LA FEINA D'AQUEST COMITÈ EXECUTIU

Els darrers quatre anys, el Comitè Executiu ha treballat en el desenvolupament de les seves atribucions dins del marc que acabem de descriure. Per bé que, com ja hem vist, és un marc que no acaba d'ajustar-se a les necessitats d'un òrgan que hauria de tenir una naturalesa molt més incisiva i executiva, el Comitè l'ha forçat al màxim a fi d'endegar un seguit de línies de treball, entre les quals voldríem destacar les dels àmbits següents.

SUBVENCIONS

La participació en les comissions de valoració dels projectes que es presenten a les diverses convocatòries de subvencions de l'ICUB és una de les competències executives del Comitè, com ja hem vist. El Comitè ha treballat amb tenacitat els darrers anys a fi d'introduir una sèrie de canvis en el procés de valoració. L'objectiu és que les millores puguin contribuir a fer prevaldre el pla objectiu i meritocràtic en les avaluacions.

No cal dir que, per assolir aquesta fita, cal trobar l'equilibri necessari, d'una banda, entre fórmules de càlcul que es fonamentin en elements objectius i, de l'altra, criteris d'avaluació ben definits que permetin establir una valoració intersubjectiva sobre la base d'un coneixement expert. Per tal d'evitar dinàmiques heretades i defugir pràctiques consuetudinàries, a petició del Comitè s'han introduït avaluacions expertes anònimes que els membres de la comissió de valoració poden tenir en compte a l'hora d'emetre un judici.

El Comitè també ha insistit molt en la necessitat de simplificar els processos de sol·licitud i justificació de les subvencions per a les entitats més petites i les que reben menys aportació de fons públics. En canvi, pel que fa a les entitats i els projectes que reben aportacions més quantioses, el Comitè s'inclina per una aproximació més exigent, tant pel que fa al retorn social dels projectes en qüestió com pel que fa a la transparència i les bones pràctiques en l'àmbit laboral. Pensem, en aquest sentit, que caldria que els grans projectes retessin comptes de les activitats més enllà de la justificació econòmica de la despesa.

Finalment, pensem que cal continuar treballant perquè la comunicació entre els beneficiaris de les subvencions i l'equip de subvencions de l'ICUB sigui encara més fluida. Cal trobar una via eficient per oferir un retorn més detallat sobre l'avaluació dels projectes valorats, de manera que els sol·licitants puguin treballar per millorar els aspectes sobre els quals la comissió de valoració trobi que és necessari incidir, d'acord amb els criteris establerts a les bases de cada convocatòria.

PREMIS CIUTAT DE BARCELONA

Els Premis Ciutat de Barcelona tenen un valor doble. D'una banda, confereixen un reconeixement ciutadà a pràctiques d'excel·lència en la cultura, la ciència i l'educació. De l'altra, constitueixen una finestra de visibilitat per a sectors que passen injustament desapercebuts i, així, poden esdevenir un estímul per a la creació i la producció.

Segons el reglament del Consell de la Cultura, la incidència que pot tenir el Comitè Executiu en els Premis Ciutat de Barcelona es limita a l'elaboració de la proposta dels jurats. En aquest camp, els darrers anys s'ha fet una tasca constant de renovació a partir de dos principis fonamentals: calia garantir la paritat de gènere dels jurats (tant pel que fa a les vocalies com, especialment, a les presidències de cada modalitat) i calia fer-hi entrar aire fresc, per dir-ho col·loquialment.

Un dels problemes més habituals dels premis (de tots els premis) és que els membres dels jurats s'eternitzen en les seves funcions o bé van circulant d'un premi a l'altre. En aquest sentit, el Comitè Executiu ha volgut incorporar agents de fora del circuit més habitual dels jurats, amb l'objectiu de trencar-ne les dinàmiques més convencionals i repetitives.

Havent observat que el 2020 havia estat un any catastròfic també en matèria cultural, un any de cancel·lacions, malestar, precarietat i misèria per als sectors creatius, el Comitè Executiu va demanar a la Presidència de l'ICUB que, de manera excepcional, no es convoquessin els Premis Ciutat de Barcelona. Uns premis que no haurien pogut concedir-se d'una manera fonamentada. El Comitè Executiu va proposar que el pressupost reservat als premis s'ampliés i es destinés a una convocatòria de beques de creació i investigació en tots els àmbits de la cultura.

Mentre no hi hagi instruments laborals i fiscals que reconeguin les especificitats dels sectors creatius, cal que ens servim de totes les eines que tenim a l'abast. Després de veure la bona acceptació i l'èxit incontestable de la proposta de les beques, caldria avaluar amb profunditat l'impacte que hagin tingut sobre el teixit cultural de la ciutat i valorar l'efecte que podrien tenir a mitjà o llarg termini com a mecanisme per fomentar la creació i la producció i, en definitiva, per revitalitzar la ciutat en matèria cultural i ajudar els sectors creatius a sortir d'una dinàmica negativa que fa massa anys que dura. En resum, pensem que seria desitjable que aquestes beques no quedessin en una anècdota dels funestos temps de la pandèmia, sinó que s'incorporessin amb caràcter definitiu al pressupost anual de l'ICUB.

JURATS DE CONCURSOS

La participació en la selecció i composició dels jurats de concursos per a la provisió de personal de direcció en equipaments culturals ha resultat un àmbit d'activitat poc sistemàtic i un punt frustrant per al Comitè. En aquest sentit, cal dir que poques vegades hem rebut les bases dels concursos amb prou temps per fer-hi observacions i que, quan hem tingut temps de fer-ne, no hem obtingut un retorn prou desenvolupat.

Cal aprofitar l'expertesa i la independència dels membres del Comitè Executiu per detectar possibles millores en les bases i, sobretot, per contribuir a la configuració d'uns jurats que, com els dels Premis Ciutat de Barcelona, siguin garantia d'una mirada oberta, nova i fresca. Cal treballar a fons per captar talent d'aquí i de fora. La poca capacitat d'atracció de talent internacional dels concursos potser és un indicador d'una ambició massa modesta, en aquest sentit. És necessari revertir un corrent que, pel que fa a les posicions de direcció de grans equipaments, potser fa massa temps que ens arrossega en una sola direcció.

INFORMES

Els informes també han estat un element de tensió per al Comitè. A banda de l'informe anual preceptiu, que és aquest que ara llegiu, el Comitè Executiu ha estat proactiu a l'hora de proposar i elaborar informes sobre mesures i accions de caràcter divers. Per desgràcia, però, hem corroborat que, massa sovint, aquests informes nascuts de la necessitat de pronunciar-nos no han tingut gaire recorregut. Emetre els informes sabent que poden acabar passant inadvertits és força descoratjador. La naturalesa consultiva del Comitè en aquest aspecte és un obstacle insalvable. Per això potser caldria valorar la possibilitat que determinats pronunciaments del Comitè siguin vinculants o que, si més no, requereixin un retorn argumentat i justificat punt per punt.

Tanmateix, val a dir que en determinats moments sí que hem constatat que la tasca dels informes no ha estat debades. És el cas dels diversos informes elaborats sobre el procés d'avaluació de les subvencions, per exemple, que han acabat fructificant en un grup de treball que ha d'abordar-ne la reforma. També és el cas d'alguns informes negatius sobre mesures i campanyes força impopulars que, probablement més culpa de les presses que de cap altra cosa, potser haurien tirat endavant tal com estava previst si el Comitè no s'hi hagués pronunciat obertament en contra o bé no hi hagués fet unes objeccions que es van acabar atenent. En definitiva, doncs, cal continuar treballant perquè la dimensió consultiva del Comitè vagi penetrant, de mica en mica, en la lògica organitzativa de l'ICUB.

“Cal enfortir i garantir
la claredat i la coherència
de les funcions consultives
del Consell.”

5 | PROPOSTA DE REFORMA DEL CONSELL DE LA CULTURA

Per tot el que hem exposat fins ara, i després dels quatre anys d'experiència, hem constatat la necessitat urgent d'emprendre una reforma en profunditat del Consell de la Cultura de Barcelona.

APROFUNDIR EN EL PAPER CONSULTIU REAL DEL COMITÈ EXECUTIU

Cal enfortir i garantir la claredat i la coherència de les funcions consultives del Consell: la preceptivitat de la participació en la definició de les bases dels concursos per a direccions artístiques. També cal que el Comitè elabori informes prescriptius sobre propostes i mesures d'especial significació en l'àmbit de les polítiques culturals, especialment pel que fa referència a la posada en marxa d'equipaments i a les mesures de govern.

REDEFINIR I REFUNDAR EL PLE DEL CONSELL I LES COMISSIONS DELEGADES

Cal substituir el ple i les comissions per un espai de debat ampli, en el qual s'abordin temes de discussió diversos, a partir d'informes previs encarregats a experts o investigadors. En funció del tema, aquest espai ha de tenir una geometria de participació variable, a fi que pugui modelar-se i adaptar-se a les necessitats de cada moment. Aquesta flexibilització ha de suposar una obertura que dilueixi què i qui queda a dins i a fora del Consell de la Cultura. Un dels reptes principals de cara al futur és incorporar-hi veus noves, més enllà dels representants habituals de l'àmbit de la cultura. És a dir, trencar de nou unes dinàmiques que ens arrosseguen sempre en el mateix sentit.

En relació amb el Comitè Executiu, a les funcions que hem descrit més amunt i que té assignades actualment en el vessant executiu (avaluació de subvencions i amb la proposta de membres dels jurats dels Premis Ciutat de Barcelona) i consultiu (informes preceptius), caldria afegir-hi la coordinació d'aquest nou espai de debat obert i de composició variable. El Comitè ha de poder encarregar estudis, organitzar i produir trobades i debats, i comunicar i publicar-ne els continguts amb una autonomia plena. Caldria dotar el Comitè dels recursos necessaris per idear, dissenyar, desenvolupar i gestionar aquests debats.

D'altra banda, és ben clar que cal continuar treballant en la millora del sistema d'avaluació i atorgament de les subvencions, cosa que ja apuntava el Comitè en els darrers informes

sobre aquest tema, les principals idees dels quals ha entomat l'ICUB com a línies mestres del grup de treball que ara mateix hi ha en funcionament.

CANVIS EN ELS NOMS

Les reformes que hem descrit caldria que s'acompanyessin de canvis en les denominacions dels òrgans mateixos del Consell de la Cultura. Si desapareix el Ple del Consell com a espai estable i amb membres fixos, i adopta un nom que refereixi més aviat al camp semàntic de l'àgora, potser és l'actual Comitè Executiu el que podria passar a denominar-se Consell, seguint el model dels diversos consells que assessoren, guien i informen l'Ajuntament en àmbits molt diversos.

UNA NOVA LEGITIMITAT DEL COMITÈ EXECUTIU

Cal reconsiderar com es designen els membres d'aquest nou Consell, concebut com una evolució de l'actual Comitè Executiu. No es qüestiona que els hagi de designar la presidència del Consell, una tasca que actualment recau en l'Alcaldia o en la persona en qui delegui que, per norma general, és el Tinent d'Alcalde o regidor responsable de l'àmbit de la cultura, sinó que el que es posa en qüestió és que en aquesta tria hi hagin de participar d'alguna manera els representants dels grups polítics i de les associacions de professionals de la cultura i la creació.

Per preservar-ne la independència tant dels grups polítics com dels sectors i grups d'interessos, seria bo trobar altres mecanismes d'elecció i designació dels membres del nou Consell (si és que l'òrgan amb atribucions executives acaba tenint aquest nom, és clar).

Si en els propers temps el Consell de la Cultura aconseguís esdevenir un òrgan independent i de participació dinàmica, si aconseguís trencar una estructura que s'adiu poc amb els signes dels temps culturals, potser aconseguiria esdevenir, a la fi, un interlocutor legítim i representatiu dels diversos sectors i col·lectius de l'àmbit cultural. Potser, llavors sí, el diàleg entre les institucions i els agents creatius seria productiu, fluid i ric.

15 DE FEBRER DE 2021